

NOTAT

Finanstilsynet

4. januar 2017

Kontor for Governance, Hvidvaskforebyggelse og Betalings-tjenester

Notat om identifikation af væsentlige risikotagere på forsikringsområdet

Ifølge den politiske aftale af 10. oktober 2013 (Bankpakke 6) fastsættes afgrænsningen af risikotagere på forsikrings- og pensionsområdet af ministeren.

Erhvervsministeren har fastsat afgrænsningen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil (såkaldte væsentlige risikotagere) for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder i § 3 i bekendtgørelse nr. 1583 af 13. december 2016 om lønpolitik og aflønning i forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder (herefter bekendtgørelsen), jf. § 77 i, i lov om finansiel virksomhed. Bekendtgørelsen fastlægger en række begrænsninger vedrørende bl.a. brugen af variabel løn til medlemmer af virksomhedens bestyrelse og direktion samt andre væsentlige risikotagere.

Det er Finanstilsynets praksis, at "aktiviteter, som har væsentlig indflydelse på en virksomheds risikoprofil", skal forstås bredt, og omfatter både aktiviteter, som har væsentlig direkte indflydelse på virksomhedens risikoprofil, og aktiviteter, som har væsentlig indirekte indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Eksempler på aktiviteter med direkte indflydelse på virksomhedens risikoprofil er investering af virksomhedens midler, indtegnning af forsikringsportefølje og placering af virksomhedens reassuranceprogram. Eksempler på aktiviteter med indirekte indflydelse på virksomhedens risikoprofil er rekruttering, kontroller og juridisk rådgivning.

Ifølge § 3, stk. 2, i bekendtgørelsen er ansatte i gruppe 1-forsikringsselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, væsentlige risikotagere. Nøglepersoner er således i lighed med medlemmer af virksomhedens bestyrelse og direktion altid at anse for væsentlige risikotagere.

§ 3, stk. 3, nr. 1-6, i bekendtgørelsen angiver en række eksempler på andre ansatte, som kan være væsentlige risikotagere. Opremsningen er ikke udtømmende, hvorfor det er op til bestyrelsen at vurdere, om der er andre ansatte i virksomheden, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, jf. § 3, stk. 1, i bekendtgørelsen. Virksomhedens bestyrelse bør overveje, om lederen af den juridiske afdeling (eksempelvis den koncernjuridiske chef), lederen af skatteafdelingen, lederen af HR-afdelingen, lederen af IT-afdelingen og lederen af økonomiafdelingen (eksempelvis økonomidirektøren) skal identificeres som væsentlige risikotagere. Bestyrelsen skal endvidere overveje, om der er ansatte inden for forsikringsområdet, reassurance eller investeringsområdet, der kan tage væsentlig risiko på virksomhedens vegne, f.eks. assurandører, der har beføjelse at indgå store aftaler på vegne af virksomheden, eller ansatte, der afdækker virksomhedens reassurancebehov, og som derfor skal identificeres som væsentlige risikotagere.

Det afgørende for vurderingen af, om en ansats aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, er ikke den ansattes formelle titel, men om den ansatte udfører arbejde, der har væsentlig direkte eller indirekte indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Virksomhedens kriterier for identifikation af væsentlige risikotagere bør tage højde for de forskellige typer af risici, virksomheden kan blive udsat for, ligesom den ansattes ansvar, beføjelser og organisatoriske placering bør indgå i vurderingen.

§ 3, stk. 3, nr. 1, i bekendtgørelsen, fastlægger, at lederen af en kontrolfunktion som udgangspunkt skal identificeres som væsentlig risikotager. En ansat, der er nøgleperson i kraft af sin stilling som ansvarlig for risikostyringsfunktionen, compliancefunktionen, aktuarfunktionen eller intern auditfunktionen i et gruppe 1-forsikringsselskab vil være væsentlig risikotager i medfør af stk. 2. En ansat, der er f.eks. leder af en af disse funktioner uden samtidig at være nøgleperson eller leder af en kontrolfunktion i et gruppe 2-forsikringsselskab, kan efter en konkret vurdering af, om den ansattes arbejde har væsentlig direkte eller indirekte indflydelse på virksomhedens risikoprofil, være væsentlig risikotager.

§ 3, stk. 3, nr. 2, i bekendtgørelsen fastlægger, at den interne revisionschef, som er ansat af bestyrelsen i henhold til § 17, stk. 1 eller stk. 3, i bekendtgørelse om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner, som udgangspunkt skal identificeres som væsentlig risikotager.

§ 3, stk. 3, nr. 3, i bekendtgørelsen fastlægger, at den ansvarshavende aktuar, som er ansat af bestyrelsen i henhold til lov om finansiell virksomhed § 108, stk. 2, som udgangspunkt skal identificeres som væsentlig risikotager.

§ 3, stk. 3, nr. 4, i bekendtgørelsen fastlægger, at den overordnede leder af forsikringsområdet og lederne af enheder under forsikringsområdet, der refererer direkte til den overordnede leder for forsikringsområdet, som udgangspunkt skal identificeres som væsentlige risikotagere. Ved enheder under forretningsområdet forstås f.eks. police og skade samt væsentlige forretningsområder. Ved væsentlige forretningsområder forstås f.eks. privat, erhverv, landbrug, industri eller områder, hvis aktiviteter udgør en væsentlig del af virksomhedens forretningsmodel. Enheder under forsikringsområdet vil ofte være afspejlet i virksomhedens organisationsdiagram.

§ 3, stk. 3, nr. 5, i bekendtgørelsen fastlægger, at lederen af reassurance som udgangspunkt skal identificeres som væsentlig risikotager. Ved lederen af reassurance forstås den ansatte, der er overordnet ansvarlig for virksomhedens indgåelse af reassuranceaftaler.

§ 3, stk. 3, nr. 6, i bekendtgørelsen fastlægger, at lederen af investeringsområdet som udgangspunkt skal udpeges som væsentlig risikotager.

§ 3, stk. 4, i bekendtgørelsen fastsætter en kvantitativ afgrænsning af ansatte, hvis aktiviteter som udgangspunkt har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, medmindre den ansattes arbejde efter en konkret vurdering ikke har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. De kvantitative kriterier i § 3, stk. 4, nr. 1-2, er ikke kumulative. Opfylder en ansat et af kriterierne, skal vedkommende identificeres som væsentlig risikotager, med mindre vedkommende ikke har væsentlig direkte eller indirekte indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Det har formodningen for sig, at der er flere ansatte blandt de 0,3 pct. højestlønnede i gruppe 2-forsikringsselskaber, som ikke er væsentlige risikotagere, end i gruppe 1-forsikringsselskaber, jf. § 3, stk. 4, nr. 2, modsætningsvis.

Bestyrelsen har ansvaret for at identificere samtlige væsentlige risikotagere i virksomheden, jf. § 3, stk. 1, i bekendtgørelsen. En virksomhed skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, hvorfor den ansatte ikke er væsentlig risikotager, selvom vedkommende opfylder et eller flere kriterier i § 3, stk. 3, nr. 1-6 eller stk. 4, i bekendtgørelsen. En virksomhed skal ligeledes på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, hvorfor lederen af den juridiske afdeling, lederen af skatteafdelingen, lederen af HR-afdelingen, lederen af IT-afdelingen, lederen af økonomiafdelingen eller en ansat inden for et af de i § 3, stk. 3, nr. 4-6, nævnte områder, der befyldes til at indgå store aftaler på virksomhedens vegne, ikke er identificeret som væsentlig risikotager.